

SUPERKONGRES 2002

TALIANSKO – MARINO (RM) – Zimný štadión
sobota – 25. mája 2002

(Zmena programu vyhradená)

Text bez záverečnej korektúry

SUPERKONGRES 2002

ŽIVOT JE LEN JEDEN, VYNALOŽ HO DOBRE!

OTVORENIE

Od publika a od mantinelov sa na skatoch, rolleroch, bicykloch za rytmu hudby približujú skupiny chlapcov a dievčat a smerujú k pódiu, stretnú sa a pozdravujú. Niektorí predvádzajú krátke ukážky zo športu, hry, tanec.

Chiara B.: *(taliančina)* Ciao všetkým! Srdečne vítame všetkých, ktorí ste prišli do tohto zimného štadióna.

Anselm Khursheed z Pakistanu: *(angličtina)* Welcome! At last we are all here, Ready to start. *(Vítajte! Konečne sme tu a sme pripravení začať!)*

Marie (Švajčiarsko): *(francúzština)* On souhaite la bienvenue à tout le monde! Finalment on y est arrivé! *(Všetkých srdečne zdravíme. Konečne sme tu!)*

Lucia (Argentína): *(španielčina)* ¡Que alegría de verlos a todos! ¡Finalmente estamos todos juntos aqui! *(Aká je to radosť, vidieť všetkých vás! Konečne sme všetci spolu!)*

Gen 3 m. Afričan: *(swahili)* Hamjamboni wote! Mwishowe tuku hapa pamonja kama waongozi katika mwaliko huu wetu waajabu. *(Ciao! Konečne sme spolu, my protagonisti tohto veľkého stretnutia!)*

Davide T.: *(taliančina)* Velikánsky pozdrav tým, ktorí nás sledujú cez satelit a cez Internet v mnohých krajinách sveta!

Break dance: *súčasný svet mladých: hudba, šport, škola, priateľstvo (Rakúsko).*
Všetci sa obrátia do hľadiska a volajú: **»Are you ready – Ste pripravení?«**
Odpoveď z publika: **»Áno/Siiii!»**

Zvučka: Superkongresso 2002 – Chlapci a dievčatá za jednotu.

Hymna suprekongresu: »HAI UNA VITA SOLA – Život je len jeden»

È un amore grande e
l'ho trovato
Tra le luci che mi
abbagliano
Travolgente e bello,
quest'amore è Dio
È un pensiero solo e mi
dice che:

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

Ho una grande voglia di
gridarlo
Corro verso il mondo a
vivere
Ora voglio amare senza
limiti
È una gioia immensa,
devo dirti che

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

You have one life to
live, just live it the best
you can
You have one life to
live, just live it the best
you can.

You have one life to
live, so you must do
your best.

**Tu hai una vita sola
Tu hai una vita ora.**

SUPERKONGRES 2002

PRVÝ OBRAZ – NÁŠ OBJAV: BOH JE LÁSKA

PRVÝ DIALÓG «NA MÚRIKU»

Maria: *(popisuje si a pospevuje)* «...Život je len jeden». Nikdy som na to nemyslela.

Giulia: Čo si povedala?

Maria: Predstavte si... každý deň sme na tomto múriku a stále robíme to isté... Nikdy ste nemali chuť urobiť niečo viacej?

Valerio, Davide T., Mario *(mávne rukou)* Ehhh!!!

Aurelio: Čo ale? Mám priateľov, školu...

Maria: Dobre, a okrem toho?

Aurelio: Potom je tu naša skupina, pripravujeme kus... *(píska si a búcha do rytmu s Davidom T.)*, dotiahneme to ďaleko!

Giulia: Si iluzionista! Aj ja som rozmýšľala ako ty a nie je zo mňa žiadna hviezda, práve naopak, vysedávam tu na tomto múriku...

Davide De M.: Ah, Giulia, hovor za seba! Cítim v sebe taký náboj, že by som dokázal držať svet v jednej ruke!

Lucia: Pekný že je to svet!

Aurelio: Ech!, nemýli sa vo všetkom, svet má toľko problémov.

Lucia: Áno, presne tak. Na uliciach Argentíny, kde žijem, som videl, že ľudia vykrádali obchody, lebo sú bez práce, bez domova, bez peňazí. Medzi bohatými a chudobnými je veľký rozdiel. Keď si na to pomyslím, naháňa mi to hrôzu. Decká, podarí sa nám utvoriť zjednotenejší svet?

Nicolas: Presne tak... spravodlivosť. Aj v Chile je množstvo detí, čo žobrujú na uliciach a hľadajú jedlo medzi odpadkami. Čo môžeme pre to urobiť?

Maria: Do frasa! Azda si ani nevedomujeme, koľko detí v mnohých krajinách sveta má omnoho väčšie problémy, než my. My sme stále tu, na tomto múriku! Decká, podľa mňa, tomuto životu niečo chýba!

Davide De M.: Áno, ale čo?

Maria: To, čo by nás urobilo skutočne šťastných. Musí to existovať!

**‘Input’ na obrazovke – recitácia časti:
«ÚDELOM ČLOVEKA JE LÁSKA»**

Na obrazovke ruka píše Chiarinu myšlienku o Bohu Láске. Hudba. Potom jeden chlapec zoskočí z múrika, obráti sa k plátnu a postojacky číta túto myšlienku:

Davide De M.:

«Obzri sa vókol seba: všetko vo svete sa pomínie a znenazdajky nadíde večer. Nezúfaj však! V srdci nosíš nekonečnú a nesmrteľnú túžbu. Existuje to, čo hľadáš. Je to Boh a on je Láska!

Naslúchaj plynúcemu času. Počúvaj údery tvojho srdca. Ono t’a neustále pozýva k Láске! Miluj! Údelom človeka je Láska!»

SKÚSENOŠŤ MARTY (16 r. – Miláno – 1’15”)

To, čo mi pomohlo pochopiť, aby som bola skutočne šťastná, bolo to , čo som hľadala dlhý čas. Až jedného dňa, na podobnom stretnutí ako je toto, ma prekvapila radosť, ktorú mali na tvárach tí chlapci a dievčatá, ktorí ma pozvali na toto stretnutie. Ich návrh, aby som sa pokúsila milovať všetkých, zmenil môj život.

Bez odvrávania som začala doma umývať riady. Aj v škole som sa usilovala priateľ zovšetkými.

Myslela som si: «Ak Boh miluje mňa, miluje všetkých, aj toho, kto neverí alebo je z iného náboženstva». A tak som sa začala spontánne zaujímať o zvyky jedného kamaráta moslima a objavila som, že nás spája viera v jedného Boha. Inokedy som zase išla za spolužiačkou, ktorá plakala, lebo nenapísala dobre úlohu, hoci predtým sme neboli veľké priateľky.

Uvedomila som si, že na začiatok stačí urobiť niekoľko malých gest a nájdeš cestu k šťastiu.

Aj môj vzťah k športu sa zmenil. Jedného dňa, počas volejbalového zápasu, som zle podala loptu a moja kamarátka sa na mňa nahnevala. Usmiala som sa na ňu a povedala: «Máš pravdu! Budem sa snažiť!». Keď mi ju neskôr nadhodila, vyšlo mi to tak dobre, že sme vyhrali.

NICKOVA SKÚSENOŠŤ (13 r. – Holandsko – 1’10”)

Mne sa zase veľmi páči sloboda, to však pre mňa znamenalo robiť, čo sa mi páčilo. Volám sa Nick a som z Holandska.

Hrozne rád skateujem a počas letných prázdnin som bol na dráhe celý deň. Na začiatku ma to bavilo. Časom sa tam atmosféra zmenila. Skupina chlapcov, s ktorými som korčuľoval sa rozdelila, jedni hovorili zle o druhých. Začali aj piť a používať drogy.

Niektorí pili až tak veľa, že nedokázali stáť na skatesoch. Iní, stále opití, sa so všetkými hádali. Ja som ešte nezačal piť, myslím si však, že by som to nebol dlho vydržal.

Raz sa stala jedna vec. Matka jedného chlapca, ktorá si všimla túto situáciu, prišla k nám domov, aby o tom informovala moju mamu.

Zatiaľ čo sa zhovárali, zatvoril som sa do izby. Uvedomil som si, že som na zlej ceste a keď budem po nej pokračovať, skončím zle. Stál som na rázcestí a musel som sa rozhodnúť: buď nasledovať týchto kamarátov, alebo toho priateľa, Boha, ktorého som spoznal medzi chlapcami za jednotu. A práve to som urobil: nechal som túto skupinu. Skateovanie ostane mojím koníčkom, no nenechám sa už ovplyvňovať a teraz sa cítim skutočne slobodný.

SKÚSENOŠŤ OLGY (Hongkong – 1'15")

Volám sa Olga a keďže žijem v Hongkongu, v tomto bohatom čínskom meste, stále som ponorená do konzumistickej spoločnosti, v ktorej mladí žijú len pre to, aby študovali a zabávali sa, a dospelí žijú zase len pre peniaze.

Od 6-tich rokov som zostala jedináčka, moji rodičia pracovali celý deň a preto ma poslali do opatrovateľského strediska. Domov sa vracali až večer.

Mama sa tiež vracala neskoro a s otcom večerali pred televízorom a nezhovárali sa. Bola som pokrstená, no Boh bol v mojom živote veľmi vzdialený.

Smrť mojej 3-ročnej sesternice vo mne zanechala veľa pochybností: «Aký zmysel má život – pýtala som sa – ak jedného dňa musíme všetci zomrieť?»

Nebola som šťastná a začala som sa proti všetkému búriť. Prestala som sa učiť a keďže som prepadla, chcela som vystúpiť zo školy. Nič ma nezaujímal. Všetci si o mňa začali robiť starosti.

A práve v tomto období som spoznala *Chlapcov a dievčatá za jednotu*, ktorí mi pomohli nájsť radosť zo života.

Poznanie, že máme Boha, ktorý je naším Otcom a ktorý nás stále miluje, ma povzbudilo k tomu, aby som aj ja milovala druhých. Prihovárala som sa doma rodičom, počúvala ich rady a do nášho domu sa navrátilo teplo. Môj život sa celý rozžiaril a ja som zistila, že Ježiš je môj najlepší priateľ.

SKÚSENOŠŤ: RAFAEL DORNELLES (BRAZÍLIA – 1'30")

V našej škole mnoho chlapcov myslí len na seba a nezaujíma sa o iných. Dokonca je ťažké si povedať obyčajné: »Ciao!«. Veľmi ma to mrzelo a nevedel som, čo urobiť.

Jedného dňa som sa rozhodol, že ja urobím prvý krok a získal som si niekoľkých priateľov. Zvlášť som sa zamerlal na jedného chlapca, ktorý bol podľa mňa, veľmi smutný. Bol uzavretý a s nikým sa nezhováral.

Začal som sa o neho zaujímať a konať tak, aby pocítil, že mi záleží na jeho priateľstve. Po dlhom rozhovore sa mi zdôveril, že je zúfalý: doma má všetko, no život mu nedáva žiadne uspokojenie. Keďže bol veľmi inteligentný, hľadal pravdu aj v knihách. Nevedel pochopiť, ako sa dá veriť v Boha, ak je na svete toľko utrpenia. Nevedel na to nájsť odpoveď, dokonca rozmýšľal aj o samovražde.

Uistil som ho, že môže so mnou počítať. Zatelefonoval som ostatným priateľom a povedal som im, aby za ním chodievali. Dohodli sme sa, že ho poprosíme, aby nám pomohol v nejakých predmetoch, aby pochopil, že môže byť užitočný. Vďaka týmto vzťahom sa začal mať lepšie.

Často sa ma pýtal na otázky o viere. Raz som ho preto pozval na jedno stretnutie *Chlapcov a dievčat za jednotu*. Na konci stretnutia mi povedal: «Stretol som sa s vami po prvýkrát, no jedným slovom ste mi dali odpoveď, ktorú som hľadal: «Boh je láska, a keď milujeme, Boh žije v nás».

Potom išiel na spoveď a po dlhom čase išiel aj na svätú omšu. Jedného dňa mi potom povedal: «Ty a tvoji priatelia, ste mi zachránili život».

Pieseň: »YOUR LOVE IS IN ME – Tvoja láska je vo mne«

Your love is in
me
In my life and
every song that I
sing!

Whenever I cry
You're there by
my side

And you want me
to know
All the little things
that I do for love
will bring
Peace to my
heart.

**Your love is in
me
In my life and
every song that I
sing
And when I'm
flying you're the
wind beneath
my wings.
Your love is in
me
And I truly want
the world to see
Life is a
beautiful thing!
Life is a
beautiful thing!**

When darkness
descends
You lend me a
hand
And you show me
the way
All the little things
that you do for
love will bring
Peace to the
world.

**Your love is in
me...**

Your love within
me – makes me
strong...
Your love within
me – sets me
free...
**Your love is in
me...**

DRUHÝ DIALÓG «NA MÚRIKU»

Maria: Teraz konečne chápem. Boh je stále a je Láska!

Valerio: Podľa teba, je stále Láska?

Maria: Myslím, že áno... som presvedčená!

Valerio: No pomysli si, keď trpíš, keď prídu bolesti, ktoré sa zdajú neprekonateľné, keď cítiš, že ťa opustili všetci a všetko... Boh je prítomný aj vtedy?

Chiara C.: Myslím, že áno! Ak je vždy blízko nás, je nám blízko aj v ťažkostiach.

Valerio: Áno, áno... Prečo sa však existujú všetky tie nešťastia, vojny, trápenia?

Maria: Vidíš, to si hovorím aj ja!

Valerio: No hlavne, ako ich prekonať?

Boh je Láska, kde je však Boh vo chvíľach takej hustej tmy, že nevidíš ani sám seba?

DRUHÝ OBRAZ – NAD VŠETKÝM ZVÍTAZÍ LÁSKA

CHOREOGRAFIA «Hviezdy a slzy»

Hukot, poplašná siréna, prach. Ľudia v lese Gocciadoro/Zlatá kvapka. Emmanuela (sólistka) na pódiu sprevádza pieseň baletom. Okolo nej na zemi spia schúlení ľudia.

Pieseň: »HVIEZDY A SLZY»

Sono qui con uno zaino blu
seduta con gli occhi nel cielo.
Di stella in stella,
la notte cresce su di me
e le costellazioni
fanno tutto il loro giro lentamente
cosa nuova per me.
La nostra casa è in fiamme
la città laggiù che crolla
sotto un'altra guerra.
Ed io qui.

**Di stella in stella
la notte fuori e dentro me.
Io piango e piango
negli occhi stelle e lacrime.**

Guardo i miei, dormono accanto a me
domani andranno lontano.
Loro non lo sanno
che un'altra strada seguirò.
Domani metterò il mio zaino
sulle loro spalle così stanche.
No, non ce la farò!
Ho il cuore in pezzi adesso
solo se ci penso, ma
non posso abbandonare la mia città.

**Di stella in stella
la notte passa su di me.
Rimango e piango
negli occhi stelle e lacrime.**

**Di luce in luce
l'amore è la mia stella, l'unica.
Un ponte di fuoco
a poco a poco s'avvicina, s'avvicina!**

**Hei, hei, hei, ma non lo sai
che l'amore
tutto vince, tutto!
Hei, hei, hei, l'amore vedrai
vince tutto
anche questa notte!**

Guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù.
La luce, la luce.

Eccomi,
sto attraversando l'alba col mio sì.

TRETÍ OBRAZ – PREČO EXISTUJE BOLEŠŤ?

CHOREOGRAFIA: «PREČO» (TURÍN – 40 OSÔB)

Dve skupiny striedavo predstavujú v 4 obrazoch bolesti, ktoré v súčasnosti najviac ohrozujú mladých. Na plátne spomalené monochromatické obrazy predstavujú súčasnú situáciu.

Vyhostenosť a samota: kruh, nikto sa snaží do neho preniknúť, ale ho odmietajú.
Zneužitie: figuríny so zviazanými rukami, ktorých zráža moc niekoľkých.

Droga: niekoľko postáv-väzňov sa zmieta. Snažia sa privábiť ďalších. Vztýčiace ruky prosia o pomoc.

Choroby-smrť: jedna postava znázorňuje bolesť. So zakrytou tvárou ťahá za sebou sieť, ktorá prikryva všetkých. Pod sieťou ostávajú rozvaliny a mŕtvoly.

PIESEŇ: »V mojom náručí«

Emmanuela a Mara (sólistky) spievajú pieseň a stretávajú sa kráčajúc na scéne po rozvalinách.

1. hlas:

Nuvole nere di polvere e fumo
E livida luce d'un rapido addio.
Tu dove sei? Io non ti trovo.
Tu dove sei? Io non ti vedo.

Urla di donna e poi lei
Sempre impazzita cos'ha?
Occhi sbarrati coperti di terra
Gridano a me la sua storia di guerra.

L'ultimo abbraccio
a mia madre e mio padre
Si perde così tra migliaia di addii
Fuggono via, vanno lontano
Mai come qui, mai come adesso.

2. hlas:

E ora chi mi può capire
qua dentro cosa sento?
Forse è un po' come morire
nel centro d'un lamento
Non so più cosa pensare
non so che cosa fare
Sono sola, sola, sono sola, sì...

1. hlas:

Livido sole nel nero d'un cielo
Lo stelo d'un fiore spezzato così.
Tu dove sei? Io non ti vedo.
Tu dove sei? Io non ti trovo.

Il suo dolore è già mio
E sto piangendo con lei.

I suoi quattro figli li ha presi la guerra
Grida di madre coperte di terra:

2. hlas:

Tu non sai cosa vuol dire
restare sola al mondo
Anche sulle loro vite cadevano le bombe.
Chi me li potrà ridare
anche solo un istante?
Sono sola, sola, sono sola, sì...

1. hlas:

**No, non posso più restare
a guardare cosa sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, sì!**

**Non ho più lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me
Mai come qui, mai come adesso.**

**No, non posso più restare a guardare
cosa sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, sì!**

**Non ho più lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me.**

Choreografia pokračuje

Bolesť sa mení. Z rozvalín sa rodí život. Postavy na scéne sa postaví a idú si v ústrety.

**'INPUT' NA PLÁTNE – RECITOVANÝ TEXT:
«Pozri naň, ako kričí»**

Na plátne ruka píše Chiarinu myšlienku o opustenom Ježišovi. Jeden chlapec zoskočí z múriku, obráti sa na plátno a číta postojacky myšlienku.

«Pozri naň, ako na kríži volá: «Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?» V tom je všetka láska Boha. Nemohol nám darovať viac. On je môj Ideál. Ak na tvoje srdce zaklope veľká či malá bolesť, skús ju v objatí a život sa ti vráti ».

SKÚSENOŠŤ: JAIME A ISIMEI (EI Salvador)

Jaime:

Minulý rok našou krajinou otriasli dve silné zemetrasenia. V meste Las Colinas zosuv pôdy zrovnal so zemou množstvo domov. Obetí bolo viac než 2 000.

Na začiatku som si ani neuvedomil, čo sa deje, videla som len zničené mesto a plačúcich ľudí, ktorí hľadali medzi rozvalinami. Chýbala nám voda aj plyn, nefungovali ani telefóny. Všetci v našej rodine boli v poriadku, náš dom a naša pekárnička boli tiež zničené. Pýtala som sa: «Prečo sa to stalo?». Zatiaľ čo sme sa modlili za obety, mala som dojem, akoby ma Ježiš objal: zverili sme sa mu a pokračovali milovať a boli si istí, že on nás nenechá samých. O nejaký čas, vďaka pomoci, ktorá prišla aj od niektorých z vás sme my, ale aj mnoho iných rodín, našli nové ubytovanie a znovu si vystavali pekárničku.

Dinora:

Vo viacerých štvrtiach sme pomáhali pri poskytovaní lekárskeho ošetrovania, pri rozdeľovaní jedla alebo pomáhali pri vyhrabávaní. Jedného dňa sme videli, že pod rozvalinami našli jednu rodinu: otca, mamu a dve deti, ktorí hoci boli zavalení dva dni, boli na živu.

Podarilo sa nám dokonca zaobstarať stravu, šatstvo, deky a vodu. Ponúkli sme sa, že ich odvezieme do týchto izolovaných štvrtí mesta. Mnoho ľudí bolo zúfalých, hádali sa kvôli jedlu. Cítili sme, že ich musíme milovať ešte viac a rozdali sme im všetko, čo sme mali: dokonca aj naše úsmevy, potešujúce slovo, vypočuli sme si ich a to pre nich malo veľkú cenu.

Veľkou posilou pre nás bolo môcť sa s touto bolesťou podeliť s mnohými na svete a naozaj sme zakúsili, že sme jedna rodina.

FRANCISCOVA A NILSONOVA SKÚSENOŠŤ (Porto Alegre – Brazília – 2')

Francisco:

Volám sa Francisco a pred niekoľkými mesiacmi som musel byť urgentne hospitalizovaný kvôli silnej infekcii. V sanitke som uistil môjho otecka, že budem kľudný. Ved' prečo by som si mal robiť starosti pri pomyslení na všetko zlo, ktoré existuje na svete? Keď som prišiel do nemocnice, ukázalo sa, že moja situácia je veľmi vážna. Priviezli ma na oddelenie intenzívnej starostlivosti, upadol som do kómy a niekoľko dní som sa nepreberal.

Nilson:

Hneď ako som sa dozvedel, že Francisco sa má zle, utekal som do nemocnice, lebo jeho otec povedal: «Vy, jeho priatelia, môžete preň veľa urobiť». Keď som sa vrátil domov, uvedomil som si, že jediná vec, ktorú môžem robiť, je modliť sa. Nie však sám, ale spoločne s ostatnými. Všetkým chlapcom za jednotu sme poslali email s týmto textom:

«Franciscova situácia je veľmi vážna: modlime sa za jeho uzdravenie». Táto správa za krátky čas obletela celý svet a tak sa začala reťaz modlitieb. Z tých najrozličnejších miest nám prichádzali odpovede, ktoré sme pravidelne čítavali Franciscovi. Medzitým sme sa deň a noc striedali s jeho rodičmi pred sálou intenzívnej starostlivosti. Po 11 dňoch sme videli, že sa pomaličky začína dostávať z kómy.

Francisco:

Nepamätám si veľa z týchto chvíľ. Keď som sa prebral, nemohol som sa ani hýbať, ani som nevedel rozprávať.

Poprosil som mamu, aby mi vedľa postele dala kríž: aj Ježiš trpel, nestratil však odvahu. Postupne som si s Ním vytvoril vzťah, a keď som sa nevládal ani modliť, stačilo len obrátiť zrak na neho a zveriť všetko Jemu. Jediná vec, ktorú som dokázal, bolo usmievať sa. S veľkou radosťou som vítal každého, kto ma prišiel navštíviť, lekárov, sestričky. Snažil som sa neukázať rodičom žiadnu bolesť, aby si nerobili starosti. Skrze túto skúsenosť som si vybudoval silný a celkom nový vzťah aj s Máriou, ona mi bola stále nablízku. Ako vidíte, teraz som opäť vo forme aj vďaka modlitbám mnohých z vás.

SKÚSENOŠŤ: ROSE ANGELA (Nairobi – Keňa – 1'50")

Volám sa Rose Angela a pochádzam z Kene. Aj ja som spoznala, čo je bolesť, ale aj to, že Boh je Láska.

Pred nejakým časom jeden chlapec počas hry poranil moju sestru na nohe. Keď som mu povedala, aby prestal, on nazlostene hodil palicu proti mne a niekoľko triesok mi náhodou padlo do oka.

V nemocnici som čakala na operáciu tri dni. Oko ma veľmi bolelo. Nechcela som však, aby to pre našu rodinu bol problém, no aj tak som sa pýtala: «Prečo sa to stalo práve mne?»

Po prvej operácii som stratila zrak. Druhá operácia bola ešte bolestnejšia, lebo kvôli jednému lieku som každý deň bola hodinu paralyzovaná. Mala som strach, že už nikdy nebudem môcť chodiť.

Aj napriek tejto situácii, hoci som každý deň cítila zlosť, cítila som tiež, že tomuto chlapcovi musím odpustiť a pomôcť vykonať tento krok aj mojej rodine. Od tej chvíle sa mi opäť vrátila dôvera v Boha a prosila som ho, aby mi dal odvahu pokračovať. Keď mi lekári povedali, že na to oko už viac nikdy nebudem vidieť, všetci si mysleli, že budem plakať. Pomyslela som si: «Prečo by mi malo byť ľúto za niečím, čo mi ani nepatrí? Ďakujem Bohu za to, že mi dal dvojicu očí a že som stratila len jedno».

Minulý rok som sa počas cesty v Taliansku dozvedela, že by som pomocou transplantácie mohla opäť vidieť. Išlo o veľmi drahú operáciu, ktorú by som si nemohla dovoliť, no ktorá sa uskutočnila vďaka tomu, že mnoho ľudí v mojej krajine a tiež v Taliansku žije tým istým životom, ako ja. Operácia sa podarila a ja teraz opäť vidím.

ŠTVRTÝ DIALÓG – OD TRIDENTU DO CELÉHO SVETA

TRETÍ DIALÓG «NA MÚRIKU»

Valerio: Teda existuje spôsob na premenenie bolesti, aby sme boli stále šťastní aj v ťažkostiach!

Aurelio: Áh, je to príliš veľká vec! Musíme to povedať všetkým!

Giulia: Predstav si, aké by to bolo pekné, keby každý mohol zakúsiť to, čo my.

Davide T.: Decká, decká, uvedomujem si, že toto je jediný spôsob, aby sme žili čo najlepšie a stále!

Chiara C. e Maria: Je to skutočne tak!

Chiara B.: A pomyslíte si, že to, čo sme objavili, sa dá žiť v každej situácii. Aj my, na tomto múriku, keď vyštartujeme môžeme dôjsť ďaleko...

PIESEŇ: »SORGENTE - PRAMEŇ»

Giorno dopo giorno
Sfioriamo la gente
Ma c'è qualcosa che non passa?
Che conta veramente?
Futuro del mondo
Noi cerchiamo una fonte
Per essere oggi una nuova sorgente.

Un'acqua che sgorga
Dove può arrivare?
Comincia da un punto
E non si può arrestare
Rallenta riparte riprende vigore
E tutto travolge
Senza far rumore.

Amore concreto che tutto consuma
Amore che spacca rompe
Vince ogni paura
La bomba più forte
Di ogni guerra e rancore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore
Amore che vince tutto vince l'amore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore.

**E il cielo si apre ci dà la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento è partita.
Sorgente che unisce**

**Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.**

Quell'acqua nel tempo
La terra ha irrigato
Un popolo nuovo dall'amore
È già nato
Di lingue diverse
D'ogni razza e cultura
Vogliamo portare
Noi quell'acqua pura.

Perché un mondo unito
Un uomo-Dio ha sognato
Quelle prime ragazze
La vita hanno dato
E noi, noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno fra le nostre mani.

**E il cielo si apre ci dà la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento è partita
Sorgente che unisce
Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.**

E noi noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno
Fra le nostre mani...

PREDSTAVÍME SA (aj obrazom)

Davide T.:

Prišli sme sem z celého sveta, lebo nás priťahuje spôsob života, ktorý sa zrodil v Tridente, v severnom Taliansku pred 50-timi rokmi. Práve odtiaľ vyšla Chiara Lubichová a jej prvé priateľky. Boli v našich rokoch a v srdci mali jedinú túžbu: žiť pre nič veľké.

Serena:

Keď si jedného dňa čítali z evanjelia, ich pozornosť zvlášť pritiahla Ježišova modlitba k Otcovi «Aby všetci boli jedno». Jednota je Boží plán s ľudstvom. A to je ten Ideál, za ktorý má cenu položiť život, jediný život, ktorý máme.

Aurelio:

Ideál jednoty sa rozšíril do 182 krajín. Dnes doň patria ľudia rôznych kultúr a najrozmanitejších tradícií a tiež prispieva k prehĺbeniu ekumenického dialógu.

Serena:

Takto sa zrodil nový národ, do ktorého patríme aj my, Chlapci a dievčatá za jednotu.

Aurelio:

Sme dievčatá a chlapci rôznych rás, kultúr, jazykov a náboženstiev a chceme žiť tak, aby bol svet skutočne zjednotenejší.

INTERVIEW: AŽ DO POSLEDNÝCH KONČÍN ZEME

Na múriku

Rita:

Ak by sme si na mape sveta vybrali nejaký bod, aj tam nájdete niekoho, kto už žije tak ako my, napríklad aj medzi večnými ľadovcami Polárneho kruhu, odkiaľ pochádza Elisa, ktorá je teraz medzi nami. Povedz nám niečo.

Elisa (Grónsko):

Ciao! Prinášam vám veľký pozdrav z Grónska, zo zeme starobyklých Inuitov - takto sa nazýva náš ľud!

Grónsko je obrovská krajina, mnoho mesiacov cez rok je zima. Väčšinu územia pokrývajú ľadovce a obyvateľstvo býva na pobreží.

Medzi jednotlivými mestami sú vybudované cesty, však našim bežným dopravným prostriedkom sú lode a lietadlá.

Najprv som takto žila sama, teraz mám mnoho priateľov, ktorí takto žijú a chcú budovať zjednotený svet.

Tommaso:

Ty prichádzaš zo Singapúru. Je to mesto, v ktorom sa prelínajú rôzne náboženstvá a kultúry, však?

Gen 3 m. z Malajzie:

Áno, keď sa rozhliadneš po našej krajine, vidíš minarety mešít, siluety hinduistických chrámov, zvonice kresťanských kostolov a typické stavby čínskych chrámov. Prítomnosť mnohých náboženstiev u nás nie je pre *Chlapcov a dievčatá za jednotu* žiadna prekážka pre zjednotený svet, dokonca sa už považujeme za jednu rodinu. Skrze našu vzájomnú lásku svedčíme, že jednota je možná.

Rita:

A ty si zase odkiaľ?

Gen 3 F. (Nová Kaledónia):

Som z Fotuny, z maličkého nádherného ostrova uprostred Tichého oceánu.

Ak sme dnes tu, vďaka za to vám a tisíckam malých iniciatív, ktoré ste zorganizovali a ktoré nám umožnili zaplatiť si cestu sem.

Na našich ostrovoch nie všetky deti majú možnosť študovať. Bývajú v chudobných chatrčiach bez elektriny. Rodiny sú veľmi početné a mnoho detí opúšťa školu.

Od určitého času v hlavnom meste Novej Kaledónie Noumee, sme dostali k dispozícii domček, kde sa ubytovali niektoré z nás. Žijeme tam ako jedna rodina. Máme možnosť chodiť pravidelne do školy a máme aj čas na štúdium a dosahujeme aj výborné výsledky.

Tommaso:

Ciao, ty pochádzaš z Réunion. Kde to je?

Chlapec (Réunion):

Réunion je ostrov sopečného pôvodu v Indickom oceáne, ktorý leží na sever od Madagaskaru nachádzajúcom sa na juhovýchode Afriky. Podnebie je u nás tropické a naším typickým produktom je cukrová trstina. Väčšina obyvateľstva sú katolíci, ale žijú tam aj hinduisti a moslimi.

Niektorí z nás sa zoznámili s *Chlapcami a dievčatami za jednotu* a teraz sa spoločne snažíme žiť tak ako oni a uvádzať do praxe evanjelium. Na Superkongres sa nám podarilo prísť štyrom.

Predstavenie SKÚSENOSTÍ

Aurelio:

Aj keď pochádzame z rôznych kútov planéty, spája nás ten istý život: evanjelium, ktoré sa každý deň snažíme uvádzať do praxe. V Ježišových slovách «Milujte sa navzájom tak ako som ja miloval vás» nachádzame cestu na riešenie každej situácie.

Chiara B.:

Láska, podľa ktorej sa chceme riadiť nie je žiaden sentimentalizmus. Má presné charakteristiky.

Žiada milovať všetkých a nerobiť rozdiely. Milovať ako prvý a nečakať, či druhý vykoná prvý krok.

Aurelio:

Táto láska je konkrétna, spočíva v skutkoch, nie v slovách.

Chiara B.:

Takáto láska vzbudí túžbu po odpovedi aj v druhom a stane sa vzájomnou.

Toto je opravdivé a skutočné «umenie lásky», ktorému sa môžeme všetci naučiť.

SKÚSENOSŤ: (KÓREA m. – 1'20")

Davide:

Ty,, si z Kórei. Aj ty si skúsil takto žiť, pravda? Porozprávaj nám, ako to dopadlo!

... (Kórea):

Mne sa prihodila jedna vec, z ktorej som si zobral veľké poučenie.

Mne sa veľmi páčia hry na počítači, zvlášť futbal, v ktorom som veľmi dobrý.

Jedného dňa som sa zúčastnil zápasu na Internete. Chcel som zvíťaziť, no nebolo to ľahké: účastníkov z našej krajiny boli tisícky.

Keďže bol nový rok, u nás doma sa zhromaždilo viacero príbuzných, medzi ktorými bolo jedno maličké, veľmi živé dieťa, ktoré bolo veľmi zvedavé. Všade skákalo a zabávalo sa stláčaním tlačidiel na počítači. Pre mňa to bol rozhodujúci zápas a ono nechcelo vyjsť von z izby. Poprosil som ho, aby sa nehýbalo a začal som.

Keď ma od víťazstva delil len kúsok, dieťa vytiahlo elektrickú zásuvku a kompjuter sa vypol! Zostal som bez slova, avšak aj napriek hnevu zo straty takejto šance, som sa snažil ukludniť. Ono sa na mňa ustráchané dívalo, lebo pochopilo, že niečo vyparilo. Aby som ho ukludnil, usmial som sa na neho a daroval som mu guľičku. Ihneď sa uspokojilo.

Na začiatku súťaže som bol medzi prvými tromi, no po tom, čo sa stalo, som klesol na 50. miesto. Hoci som prehral, bol som rovnako šťastný, pretože som získal niečo omnoho vzácnejšie: priateľstvo tohto môjho maličkého kamaráta.

SKÚSENOŠŤ: Heloisa Pellegrini (16 r. – Brazília – 1'45")

Na múriku

Davide:

Heloisa pochádza z Brazílie a žije so svojou rodinou vo veľmi ťažkej situácii. Mohla by si nám o tom niečo povedať?

Heloisa:

Keď som mala 12 rokov, moji rodičia sa rozviedli a ja som kvôli tomu veľmi trpela. Najťažšie pre mňa bolo to, že som nedokázala odpustiť môjmu otcovi za to, že nás nechal a založil si novú rodinu.

Keď mi zo začiatku telefonoval, nechcela som mu odpovedať, no Ježišovo pozvanie z evanjelia, aby «sme odpúšťali nepriateľom», mi nedalo pokoja a prosila som Ježiša, aby mi pomohol urobiť tento krok.

Aj on sa na kríži cítil opustený od Otca, no neprestal milovať. Aj ja mám konať rovnako. Ostatné dievčatá, ktoré v to tiež veria, mi veľmi pomáhali.

Keď sa blížil sviatok otcov, v škole som videla, že moji spolužiaci pripravujú darčeky. Pre mňa to bola príležitosť ukázať môjmu otcovi, že som mu odpustila.

Keď dostal môj darček, dojalo ho to a povedal mi, že pre neho sú najvzácnejšou vecou deti. Od tej chvíle sa naše vzťahy zmenili, akoby sa znovu otvorili dvere môjho srdca k nemu.

Raz mi do telefónu povedal, že sa cíti veľmi sám. Bola to pre mňa príležitosť prehĺbiť naše vzťahy a tak som mu porozprávala o mojom objave: Bohu, ktorý je Láska, ktorý každého nemierne miluje. Pozdravil ma a povedal mi, že príde za mnou, aby som mu o tom povedala ešte viac.

Žiť v takej situácii nie je ľahké. Keď som sa usilovala milovať, pochopila som, že všetci môžu zmýliť, no máme aj šancu začať stále odznova.

SKÚSENOŠŤ: BELÉN (BUENOS AIRES – ARGENTÍNA – 1'20")

Na múriku

Davide:

Milovať pre nás znamená aj dávať, podeliť sa s tým čo máme navyše s tými, čo to potrebujú a to aj v ťažkých situáciách. A práve toto je skúsenosť *Chlapcov a dievčat za jednotu* z Argentíny, ktorá – ako viete – sa nachádza v hlbokéj ekonomickej kríze, na uliciach miest dochádza a násiliu. Belén, ako sa ti darí v Buenos Aires, povieš nám o tom niečo?

Belén:

To, čo nám pomáha v našej ťažkej situácii je podeliť sa s našimi ťažkosťami s inými *Chlapcami a dievčatami za jednotu*. To nám vždy dodá nádej a silu.

Aj ja osobne som musel čeliť mnohým ťažkostiam, pretože môj otec bol až do nedávna bez práce a to nás prinútilo prehodnotiť určité naše postoje.

Na začiatku školského roka napríklad, rodičia povedali mojim sestrám a mne, že nemajú peniaze na knihy. Nás to však neodradilo. Uvedomili sme si, že mnohé naše rodiny sú azda tiež v podobnej situácii a my máme niekoľko nepoužitých kníh, ktoré im môžeme dať. Pripravili sme teda dva zoznamy: jeden s tým, čo sme mali navyše, a druhý s našimi potrebami. Tieto zoznamy sme nechali kolovať medzi známymi, a preto každý niečo

dostal a každý aj niečo dal a takto sme sa všetci dostali ku knihám. Podobne sme urobili aj v iných ťažkostiach a mnoho ľudí sa k nám pridalo. Týmto spôsobom sa nám podarilo pomôcť mnohým ľuďom.

TANEC KÓREA (3'06")

Na múriku

Tommaso:

Jednota je sila, ktorá nás povzbudzuje ísť spoločne dopredu a pomáha nám prekonávať ťažkosti. A práve toto predstavujú mladí z Kórei v tanci »Tae Kwon Mu«.

INTERVIEW Chlapcom a dievčatám za jednotu z CECCHINA (Castelli Romani - Taliansko) a PAMELY (Tagaytay - Filipíny) 2'

Chiara:

Riadiť sa «umením lásky», to vytvára nové vzťahy.

Predstavte si, aké by to bolo krásne, keby tak žili všetci aj v našich školách, študenti a profesori! Aby takto nežili len v jednej škole, ale v školách na celom svete.

Aurelio:

Vedľa nás máme niekoľko dievčat a chlapcov zo školy v Castelli Romani, ktorí sa veľmi spriatelili so spolužiakmi z Filipín. Ako sa to stalo?

Riccardo:

Naše učiteľky v škole nám navrhli, či by sme nechceli napísať dievčatám a chlapcom z iných krajín a tak sme začali s Filipínami. Zoznámili sme sa s ich spôsobom života, ich zvykmi a kultúrou. Zvlášť sme sa zoznámili s Pamelou, ktorá nám porozprávala niečo o ich rodine a o svojej štvrti. Pamela sa vlastne stala našou spolužiačkou, hoci žije na druhej strane zemegule! Pochopili sme, že mnoho vecí, ktoré sú pre nás samozrejmé, pre ňu také vôbec nie sú, napríklad môcť chodiť do školy.

Dievča:

Ponúkli sme jej, že zaplatíme jej školné tým, že dáme niečo zo svojho: pomáhame pri domácich prácach a ak nám niekto chce niečo podarovať, povieme mu, aby nám daroval peniaze, ktoré by dal na darček. Najkrajším darčekom pre nás je priateľstvo s Pamelou. Keď sme ju videli šťastnú, boli sme aj my šťastní a to nás zaviazovalo v tom pokračovať spolu ďalej. Naučili sme sa tiež, že väčšiu radosť máš z rozdávania, než z prijímania.

Aurelio:

Aj Pamela je dnes na Superkongrese.

Ciao Pamela, čo pre teba znamená táto skúsenosť?

Pamela:

Mala som veľkú radosť z poznania týchto dievčat a chlapcov, ktorí sa zaslúžili o to, že môžem chodiť do školy.

Nie sú pre mňa len priateľmi, ale skutoční bratia a sestry. Prísť do Talianska spolu s ostatnými je sen, ktorý som si nikdy nebola myslela, že sa splní.

VÝZVA K AKCII «SPOLUŽIACI» (1'45")

Davide:

Podobne ako v tomto prípade, *Chlapci a dievčatá za jednotu* si urobili v oblasti školy aj mnoho iných skúseností. Teraz by sme však chceli urobiť nový krok.

Aurelio:

Na uľahčenie kontaktov medzi deťmi z rôznych krajín sveta, sme sa rozhodli otvoriť na Internete stránku, na ktorú nám môžu celé triedy napísať svoju adresu. Skontaktujeme ich s triedami z inej časti sveta, ktoré sa chcú tiež zúčastniť tejto svetovej školskej siete.

Serena:

'Poznanie' medzi chlapcami a dievčatami z rôznych krajín bude zaiste veľké obohatenie. Uvidíme ako padnú bariéry a predsudky. Toto je začiatková fáza nášho projektu. Ako sme videli, mnohé dievčatá a chlapci na svete nemajú prostriedky na školskú dochádzku a na zabezpečenie budúcnosti, hoci po tom túžia.

Chiara:

Byť jednou rodinou, v ktorej sa so všetkým delí, to znamená, že si aj pomáha. Druhá časť nášho projektu je tvorba fondov na štipendiá pre tých, ktorí to potrebujú
Čo vy na to?

Davide:

Už sme sa skontaktovali s niektorými školami:

v Afrike: škola Arcobaleno/Dúha, **v Ugande,** kde je mnoho detí chorých na Aids;

Chiara B.:

v Ázii: škola v Dalwale, **v Pakistane,** pre menšie a väčšie moslimské deti, ktoré sa predtým učili pod stromami;

Serena:

v Amerike: niekoľko škôl v Bogote, **v Kolumbii,** v rizikových štvrtiach, kde vládne veľké násilie a obchod s drogami;

Aurelio:

v Oceánia: 'Maison Virgo/Dom Panny Márie' v **Novej Kaledónii,** kde sú dievčatá nútené opustiť školu.

Davide:

A potom ešte ďalšie v Bolívii, Uruguaji, Ekvádore, Brazílii, Kongu, Keni, Burundi, Madagaskare, Thajsku, Indii, Iraku, Rumunsku.

Chiara B.:

Každý z nás sa môže pridať do akcie »Spolužiaci»: **a sedieť v jednej lavici so spolužiakom z jedného či druhého konca zeme.**

RVM »SCHOOLMATES - SPOLUŽIACI»

| Hlas mimo obrazu | Obraz |
|--|---|
| <p>Volám sa Rafi a som zo Švajčiarska (<i>nemecky</i>). Priatelia, ja som Bernadette z Brazílie (<i>portugalsky</i>). Milí priatelia, ja som Marie z Francúzska (<i>francúzsky</i>). Som Delaram, som z jednej iránskej rodiny a som moslimka, (<i>iráňčina</i>). Ja som David a píšem vám z Kolumbie (<i>španielčina</i>). Ciao, ciao, Lucia z Argentíny (<i>španielčina</i>). Ciao, volám sa John a som z New Yorku (<i>angličtina</i>).</p> | <p>Obraz <i>Ruky chlapcov a dievčat z rôznych krajín, ktoré píšú listy, alebo na počítači, hádžu do schránky listy, otvárajú listy, posielajú emaily.</i></p> |
| | <p>Grafika <i>Tanec ceruziek... Záber na farebný hrot, ktorý prechádza po mape z Ríma do Moskvy... Ceruzky z iných smerov sa stretnú. Z mapy zobrazujúcej v detailoch jednotlivé krajiny sa vytvorí svet ako sieť nakreslená týmito ceruzkami...</i></p> |
| <p>Drahá Pamela, píšeme Ti z Ríma a hoci Ťa osobne nepoznáme, patíš do našej triedy (<i>taliančina</i>). Ja pochádzam z Filipín a som rád, že som vaším priateľom (<i>angličtina</i>). Ďakujem vám a prosím vás, aby ste sa spolu so mnou modlili za koniec vojny v Kongu. (<i>francúzština</i>). Sme z Kolumbie a ak chceme, aby bol svet lepší a zjednotený, musíme študovať (<i>španielčina</i>).</p> <p>Medzi nami nieto ani bohatých ani chudobných: všetci sme ako jedna rodina. (<i>iráňčina</i>). Zistil som, že dávať je krásne (<i>nemčina</i>). Čo máš z peňazí, ak nemáš priateľov? (<i>taliančina</i>).</p> | <p><i>Zábery na chlapcov a dievčatá rôznych krajín oblečených v charakteristickom národnom oblečení.</i></p> |
| <p>S mojimi spolužiakmi sme poznali Davida z Bolívie. Často si píšeme. Vo svojich listoch nám rozpráva o svojej rodine, priateľoch o svojej dedine. Poslal nám aj pekné fotografie zo svojej nádhernej, no veľmi chudobnej krajiny.</p> <p>Vďaka našej pomoci už niekoľko mesiacov Davide a niekoľko jeho priateľov môže chodiť do školy.</p> | <p><i>Zábery z Bolívie – krajinka – dedina – mládež a pod.</i></p> |
| <p>Chceš sa k nám pridať? Ty aj tvoji spolužiaci sa môžete zapojiť do tohto projektu: všetci chlapci a dievčatá na svete majú právo študovať. Stačí málo, aby spolu s tebou v lavici sedel na kruhom konci sveta niekto iný.</p> | <p>Grafika <i>Jedna ceruzka nakreslí otáznik. Ostené pozorujú a potom napíšu v rôznych jazykoch: ÁNO! Táto grafika sa strieda so zábermi z blízka s pohľadmi mladých . Zelená linka: INTERNETOVÁ adresa: Ceruzky sa objímajú a menia sa na logo s nápisom SPOLUŽIACI.</i></p> |

ŠTVRTÝ OBRAZ - JEDNOTA JEDNOTA MEDZI NÁRODMÍ

ÚVOD

Na múriku – postojacky

Rita:

Vzájomná láska, ktorú chceme žiť, z nás robí bratov. A práve to sa stalo vo Fontem, v jednej dedine v kamerunských pralesoch.

HISTÓRIA FONTEM (7')

Páter Michael zvoláva deti a rozpráva im príbeh (bez hudby). Na pláne sú zábery z Fontem ako vyzeralo voľakedy, počas Chiarinej návštevy v 1966 roku.

Deti: Decká, podte sem rýchlo, páper Michael nám niečo porozpráva!

Páter Michael: Dobrý deň, deti!

Deti: Dobrý deň, páter! Porozprávaj nám ešte raz našu históriu!

Páter Michael: Žili sme uprostred pralesa. Boli sme chudobní, súžili nás mnohé choroby. Keď som bol veľký ako vy, videl som, že všetky narodené deti zomierali. Náš kmeň Bangwa hynul. Spomínam si na nášho kráľa Fona Defanga, ako len pre to veľmi trpel! Chcel potešiť mamy, no nevedel ako. Vždy, keď prišla správa o úmrtí nejakého dieťaťa, fon urobil kriedou znak. Boli ich však veľa, ako dať pokoj toľkým ľuďom? Zúfalí sme sa rozhodli prosiť o pomoc Boha.

Po roku sa situácia vôbec nezmenila a preto sme sa ďalší rok intenzívnejšie modlili a potom znova, až sme sa rozhodli urobiť zbierku a obrátili sme sa na katolíckeho biskupa, ktorý sa chystal odcestovať na jedno veľké stretnutie biskupov s pápežom. Počas svojho pobytu v Ríme sa zoznámil s Chiarou a porozprával jej o celej našej situácii a opýtal sa jej: «Nemohla by si poslať nejakého lekára na pomoc týmto ľuďom?» Chiara ich poslal. Ľudia sa začali uzdravovať a týchto lekárov nazvali »Božími ľuďmi". PO nejakom čase sem prišla aj Chiara osobne.

Vstúpi Chiara (predstavuje ju jedna gen 3 beloška) a Fon a Mafua ju vítajú, tambury oznamujú začiatok tanca. Chlapci a dievčatá gen 3 vytvoria 8 párov. Uprostred kruhu sú bubny a 5 z nich začne bubnovať. Slávnostný tanec Fona s Chiarou (2'). Na konci hudby, hlas mimo poľa hovorí:

Hlas mimo poľa:

Počas tanca na širokom priestranstve si Chiara všimla, že slnko zahaľuje všetkých. Toto slnko, ako božský znak, jej akoby zvestovalo, že tam, uprostred tropického pralesa sa zrodí mesto, ktoré bude navštevovať mnoho ľudí z celej Afriky, aby videlo, aká je láska, že skrze ňu sa medzi ľuďmi uskutoční bratstvo.

Malá oslava sa rozrastie na veľkú. Na konci prvého tanca sa tanečníci postavia dozadu. Na znázornenie Ideálu, ktorý sa rozšíril do celej Afriky, prídu na pódium traja chlapci a tri dievčatá, každý typickým oblečením predstavuje jeden národ, predstavia sa niekoľkými

tanečnými krokmi. Predstavujú rozmanitosť národov, potom všetci spoločne v rade pozdravujú publikom. (2').

Skupina zostane sedieť na zemi pri pódiu. Chlapec gen 3 rozpráva svoju skúsenosť. Na plátne sú zábery z poslednej Chiarinej návštevy vo Fontem. (30").

SKÚSENOSŤ: JOHN PAUL (z Fontem) na plátne zábery s Chiarinej návštevy vo Fontem

uprostred gen 3 z Afriky

Keď sa v roku 2000 Chiara vrátila do Afriky, uzavreli sme vtedy jeden »pakt". Najprv tak urobili králi/foni medzi sebou a potom všetci my, jedni s druhými. Zaviazali sme sa, že v našom meste budeme uvádzať do praxe zákon vzájomnej lásky.

Tento pakt mi každý deň pomáha prekonávať maličké prekážky, na ktoré narážam a je to skutočná gymnastika na skutočne ťažké chvíle.

Pred nejakým časom moju sestričku museli urgentne odviezť do nemocnice. S ostatnými súrodencami sme sa začali modliť za jej uzdravenie, avšak jej situácia sa stále zhoršovala. Trpel som a aj na tvárach rodičov som videl, že sa trápia. Uvedomil som si však, že sa nemôžem zastaviť. Povedal som si: «Toto je chvíľa, aby som miloval ešte viac».

S istotou, že Ježiš a jeho láska je pri nás a pri lte, snažil som sa všetkých posmeľovať a rozširovať nádej.

O niekoľko dní moja sestrička odišla do neba. Cítil som veľkú bolesť, no aj v týchto chvíľach som pokračoval milovať svojich rodičov a súrodencov, niekedy len tak, že som pri nich v tichosti pobudol. Na pohrebnej svätej omši ma veľmi dojala láska, ktorá vládla medzi všetkými a ktorá premenila celú atmosféru a dala každému pokoj.

Som si istý, že lta mi tam zhora naďalej pomáha, aby môj život bol čoraz viacej hrou lásky.

PIATY OBRAZ – JEDNOTA JEDNOTA MEDZI CIRKVMAMI

SKÚSENOSŤ z Veľkej Británie (3') s videozábermi

Rita:

Sú medzi nami aj mnohí chlapci a dievčatá z iných kresťanských denominácií. Zvlášť by sme chceli poznať skupinu anglikánov z Veľkej Británie. Vy ste pred nejakým časom vybudovali v Brazílii jednu dedinu, je to pravda?

Kit:

Áno, od roku 1993 pomáhame *Chlapcom a dievčatám za jednotu* v Recife, v Brazílii, ktorí zase pomáhajú deťom na ulici. Peniaze sme zozbierali organizovaním rally na bicykloch, ktoré sponzorovali naši rodičia a príbuzní.

Miles:

Minulý rok sme sa rozhodli, že ich pôjdeme navštíviť. Museli sme preto tvrdo pracovať, aby sme si našporili na cestu. Umývali sme napríklad autá, pracovali ako natierači, vytrhávali v záhradách burinu. Mnohí ľudia nám aj veľkodušne pomáhali.

Keď sme sa potom stretli s chlapcami a dievčatami v Recife, bol to pre nás silný zážitok. V rozhovore s nimi sme sa dozvedeli niečo o ich každodennom živote. Tiež sme sa spolu hrali, alebo večer nás učili typické brazílske tance. Všetko to boli príležitosti na vzájomné poznanie.

Danilo (Recife):

Volám sa Danilo a som z Recife. Naši priatelia z Anglicka poznali naše mesto. My sme sa už dlhší čas priatelili s chudobnými deťmi, ktoré žili na uliciach a boli bez rodiny. Začali sme im dávať hodiny hudby. Niektorí sa chytili a hrajú v jednej malej skupine. Keď ich spoznáme lepšie, vieme aj lepšie pochopiť, čo potrebujú, pomáhame im s výdavkami na lekárov a na školu. V kontakte s nami, mnoho z nich opäť našlo vnútornú rovnováhu.

John:

Navštívili sme aj štvrť Santa Teresinha, kde žije mnoho detí na ulici. Práve tam idú naše peniaze, ktoré zozbierame každoročným organizovaním cyklistických rally pretekov.

Eronildo, jeden chlapec, ktorý žil na ulici, nás pozval do svojho neuveriteľne malého domčeka. Teraz pracuje a snaží sa pomáhať iným deťom na ulici.

Keď sme sa vrátili do Londýna, jeden pán nám povedal: «Nebolo by bývalo azda lepšie, dať peniaze na cestu týmto chudobným?» Ja som mu odpovedal, že pre mňa bolo dôležitejšie vytvoriť ozajstné bratské vzťahy, než len konať akcie solidarity. Fakticky sme aj dostali omnoho viac, než sme im dali.

Uvedomil som si, že za týždeň v Brazílii som sa naučil viacej, než za jeden rok v škole.

PIATY OBRAZ - JEDNOTA
JEDNOTA MEDZI NÁBOŽENSTVAMI

Interview Chlapcom a dievčatám z iných náboženstiev

Na múriku**Davide:**

Dnes máme medzi nami aj mnoho priateľov, ktorí sú z rôznych iných náboženstiev a ktorých by sme chceli predstaviť. Z Japonska prišlo niekoľko dievčat a chlapcov z budhistického hnutia »Rissho Kosei Kai».

Konichi wa! Vitajte! Vieme, že aj vy pracujete pre mier. V čom to spočíva?

Dievča z Rissho Kosei Kai:

Máme mnoho činností, jedna z nich sa volá "sáčky snov". Naplnili sme mnoho sáčkov rôznymi písacími potrebami alebo hračkami a posielame ich deťom, ktoré stratili rodičov, alebo počas vojny prežili šoky.

Tohto roku siedmi z nás išli so svojimi rodičmi do Srbska, aby odovzdali tieto «sáčky snov» a prejavili im našu účasť na ich trápení a posmelili utečencov z Chorvátska, Bosny, Hercegoviny a Kosova.

Aj v tejto chvíli je na svete veľa detí, ktorí stratili rodičov, ktorých vojna oddelila od priateľov a ktorí žijú v hlbokom smútku.

My chceme byť ich priateľmi, pretože žijeme na tej istej planéte. "Sáčky snov" napíňame predmetmi, ktoré sme sami pripravili napríklad tak, že sme vynechali jedno jedlo, alebo že sme si nekúpili to, čo sme chceli. Tiež sme sa modlili, aby spoločnosť bola plná nádeje a pokoja. Keď takto robíme, potom aj v našich srdciach sú semienka pokoja.

Serena:

Aj je budhista a tiež patrí do thajského hnutia, ktoré sa volá »Duang Prateep Foundation». Čím sa zaoberáte vy?

Issara z Prateep Foundation:

Volám sa Issara, moje meno znamená sloboda. Pochádzam z Klung Toey, z jedného slamu v Bangkoku, čiže zo štvrte, kde žije množstvo chudobných ľudí. Väčšina z nás

nemá ani povolenie bývať na mieste, na ktorom žije, preto stále žijeme v strachu, že nás odtiaľ vyženú. V Thajsku takto žije mnoho ľudí. Len v Bangkoku je to asi jeden milión ľudí.

Spolu s ďalšími tromi spolužiakmi tu zastupujeme Duang Prateep Foundation. Táto organizácia vznikla asi pred 25-rokmi na podnet jednej osoby, ktorá tiež žila v slumoch. Je to pani Prateep Ungsongtham Hata, ktorá veľmi veľa pomáha ľuďom a práve preto sa stala aj senátorkou. Jej život je pre nás veľkým príkladom.

Naše združenie pomáha ľuďom žijúcim v slumoch po zdravotnej stránke, v oblasti vzdelávania, sociálnej asistencie, ekonomicky a v oblasti rozvoja. Udeľuje štipendiá, organizuje prenosné bábkové divadielka, bojuje proti chorobe AIDS. Pre ľudí v slumoch je to veľmi dôležité.

Davide:

Teraz by sme chceli poznať Niranjana, ktorá prišla z Indie spolu so svojimi priateľmi. Je hinduistického náboženstva a patrí do Gándhijského hnutia »Shanti Ashram». Aké je to hnutie?

Niranjana:

«Shanti» znamená mier a «Ashram» označuje miesto na spoločné stretnutie. Činnosť nášho hnutia je inšpirovaná myšlienkou Manhátma Ghándiho, ktorý hovorieval: «Ak túžime dosiahnuť na tomto svete opravdivý mier a chceme viesť proti vojne skutočnú vojnu, musíme začať od detí. Zlatým pravidlom je stať sa priateľmi sveta a považovať všetkých za členov tej istej ľudskej rodiny».

Pracujeme so stovkami detí z dedín na juhu Indie. Pomáhame týmto našim sestram a bratom, ktorí bývajú na vidieku a staráme sa o ich zdravie, stravu, štúdium, no zvlášť každému dávame to najhlavnejšie: lásku.

Snažíme sa pracovať aj pre spoločnosť a prírodu. Skrze iniciatívu Zelených brigád, mladí zo Shanti Ashram vysadili a starajú sa o tisícky stromčekov. Keď prechádzame týmito dedinami a vidíme tieto krásne stromčeky, máme z toho veľkú radosť.

S hrdosťou môžeme povedať, že našu činnosť označila *Organizácia spojených národov* za úspešný príklad.

Naša zakladateľka Anna Aramová a Patti nám hovoria, aby sme sa snažili byť časťou riešenia a nie časťou problému. Usilujeme sa o to každý deň a pozývame tak konať všetkých vás.

Serena:

V posvätných knihách skoro všetkých náboženstiev existuje «zlaté pravidlo», ktoré hovorí: «Konaj druhým to, čo chceš, aby druhí konali tebe». Prakticky povzbudzuje milovať druhých. Hoci patríme do rôznych náboženstiev, my sa takto snažíme žiť. Napríklad David, je židovského náboženstva a je kamarátom Daniela, ktorý je kresťan. Ako sa vytvorilo vaše priateľstvo?

David:

Každý deň som v škole počul, že Daniel a iní chlapci hovorili o mieri, priateľstve, bratstve. Počúval som ich. Páčil sa mi spôsob, ako sa dívajú na život. Jedného dňa som sa rozhodol pridať sa k nim.

Za krásne považujem to, že aj židovskí chlapci môžu patriť medzi *Chlapcov a dievčatá za jednotu* a prispievať k mieru v našich krajinách. Zvlášť tu mám na mysli ťažkú situáciu na Blízkom východe, kde je náš príspevok viac než potrebný.

Serena:

A ty, Daniel?

Daniel:

Ja by som chcel povedať, že David je skutočne môj veľký priateľ. Keď slávil trináste narodeniny, ktoré sú pre každého židovského chlapca veľkou udalosťou a v Synagóge

bola pri tej príležitosti slávnosť. Ja a ešte ďalší *Chlapci za jednotu* z našej triedy sme sa na nej zúčastnili, lebo sme mu chceli prejavíť našu lásku. Bola to aj príležitosť prehíbiť s ním vzťahy.

Aj keď som počas celebrowania nerozumel hebrejčine, cítil som, že je mojím priateľom. Bola tam nádherná atmosféra radosti a jednoty, ktorá prenikla všetkých.

Davide:

Budovať zjednotený svet medzi ľuďmi patriacimi do rôznych náboženstiev a zohľadňovať vzájomné rozdiely, nie je vždy ľahké. To sa aj stalo medzi kresťanmi a moslimami v Libanone, no Chlapcov a dievčatá za jednotu to nezabrzdilo.

Text videa z LIBANONU (2')

Speaker:

Libanon je jednou z krajín na Blízkom východe, križovatkou kultúr a náboženstiev, mostom medzi Východom a Západom.

V roku 1975 tu vypukla hrozná vojna. Viac než 15 rokov masakrov, evakuácie celých dedín a pomsty vytvorilo vo vzťahoch medzi kresťanmi a moslimi hlbokú trhlinu.

Hoci dnes hukot bômb viac nepočuť, v srdciach ľudí vyrástli múry ľahostajnosti a nedôvery. Žijeme od seba izolovaní a ešte máme čo robiť na vytvorenie mieru v srdci všetkých, aby každý uveril, že môže na toho druhého hľadiť ako na svojho brata.

Myriam:

Vyrástla som s jediným snom, po ktorom túžim: mier.

Raz za mesiac chodím na juh, kde prežijem nedeľu medzi ostatnými deťmi, ktoré sú z iného náboženstva, než je to moje. Je to odpoveď na môj sen a tiež jeho realizácia. Keď sme sa na začiatku stretávali, prvý kontakty neboli jednoduché, no postupne sa situácia medzi nami celkom zmenila a teraz všetci netrepezlivo čakáme na naše ďalšie stretnutie.

Ali (moslim):

Volám sa Ali. Som moslim. Od 11-tich rokov žijem v tomto Centre. Predtým som sa cítil sám a opustený. Keď k nám prišli *Dievčatá a chlapci za jednotu* a keď sme sa spoznali, oni ma naučili, že v láske je najdôležitejšie milovať a že láska presahuje náboženstvá a spoločenské začlenenie. Pochopil som, že Boh je vždy prítomný a že sa o nás stará aj v maličkých veciach.

INDICKÝ TANEC

Serena:

TÓKYO - NEW YORK: SKÚSENOŠŤ Z »MYOCHIKAI» S OBRAZOM

Stred pódia

Chiara:

V júli roku 2000 nás do Japonska pozvalo budhistické hnutie Myochikai, aby sme sa zúčastnili na Konferencii Detí za mier. Bolo nás tam 213 a boli sme zo 40-tich krajín a 4 rôznych náboženstiev. Bola to pre nás nezabudnuteľná skúsenosť. Hovorili sme tam o mieri a jednote vo vzťahu s novým tisícročím.

XY z Myochikai, ako ste prežívali tieto chvíle?

Chlapec z Myochikai:

Bolo to veľmi pekné zoznámiť sa s chlapcami a dievčatami z iných krajín. Žiť vedľa seba lakeť pri lakti, nám dovolilo nadviazať kontakty s celkom odlišnými kultúrami, než je tá naša. Spoločne sme prežili intenzívne pracovné dni plné dialógu o jednote sveta, ekológii, športe a o škole. Ako záverečný dokument sme vypracovali posolstvo mieru hlavám štátov a zodpovedným z občianskeho a náboženského sveta, ktoré sme všetci jednohlasne prijali a podpísali.

Aurelio:

Toto posolstvo vyšlo z Tókya a prešlo celým svetom. Keď sme sa po konferencii vrátili domov, rozšírili sme ho v našich školách a zozbierali množstvo podpisov a tiež viac než 500 podpisov od osobností zo sveta politiky, náboženstva a médií. Pred niekoľkými dňami skupina Chlapcov a dievčat za jednotu predstavilo toto posolstvo na summite hláv štátov v OSN v New Yorku v sekcii pre deti. Ale a Christian prežili túto udalosť osobne. Povedzte nám o tom niečo.

Ale (Bolívia) (New York):

Pred odchodom som bol smutný. V Bolívii neprestajne prebiehali boje medzi vládou a chudobnou triedou spoločnosti, množstvo násilia a zo žiadnej strany žiaden náznak po dialógu.

Zdalo sa, akoby všetko úsilie o nastolenie mieru bolo zbytočné. Pýtala som sa: existuje nejaké riešenie okrem ozbrojeného konfliktu?

Práve v ten istý deň som sa dozvedela, že som bola vybraná do delegácie, ktorá sa mala zúčastniť zvláštnej sekcii zasadnutia OSN pre otázku detí a že mám zastupovať *Chlapcov a dievčatá za jednotu*. Pre mňa to bola skúsenosť Božej lásky, akoby mi niekto povedal: «Neboj sa, ja som zvíťazil nad svetom!»

Vrátila som sa s veľkým pokojom a istotou, že láska, podľa ktorej sa riadime medzi nami, môže pritiahnúť iných a uzdraviť rany môjho národu.

Cristian (Brazília):

Aj ja som bol členom delegácie Chlapcov a dievčat za jednotu, ktorí sa zúčastnili fóra a iných stretnutí OSN pri príležitosti mimoriadneho zasadania pre deti v Sklennom paláci v New Yorku. Počas jedného zasadania, ktoré bolo na programe v tých dňoch, sme odovzdali jednej predstaviteľke UNICEFu zozbierané podpisy na podporu nášho projektu budovať zjednotený svet. Poznali sme veľa náboženských a občianskych lídrov a tiež predstaviteľov zo sveta politiky. Prijali nás s veľkým záujmom a povedali, že sa pridávajú k našim návrhom. Keď videli medzi nami realizovaný svet mieru a jednoty, ktorý je aj ich snom, uistili nás, že sa budú usilovať pracovať spolu s nami na zabezpečení lepšej budúcnosti pre všetky deti na svete.

Chiara:

Ako pokračovanie tejto iniciatívy máme už na programe ďalšie dôležité stretnutie. Po našom Superkongrese sa v dňoch 27. –28. mája stretnem v medzinárodnej citadele Loppiano na našom Fórum.

Bude tam 250 Chlapcov a dievčat z rôznych náboženstiev a počas týchto dvoch dní budeme mať možnosť vytvoriť medzi sebou ešte silnejšou jednotu.

PIATY OBRAZ – JEDNOTA
JEDNOTA OBNOVUJE SPOLOČNOSŤ

PREDSTAVENIE «ZÁPLAV»

Na múriku

Tommaso:

Tento štýl života, t. j. jednota, začal už premieňať a obnovovať rôzne oblasti ľudského života: politiku, umenie, masmédiá, šport a iné.

A práve toto chcú v nasledujúcej choreografii predstaviť Chlapci a dievčatá za jednotu z Portugalska.

Choreografia Portugalsko (3')

FEDERICOVA SKÚSENOSŤ: Starosta »junior» (16 . – SICÍLIA – 1'45")

Na múriku

Rita:

Je medzi nami Federico, ktorý už urobil svoje prvé kroky vo svete politiky. Povedz nám, ako tí to dopadlo?

Federico:

Trecastagni, kde bývam, je prvou samosprávou, ktorá má na Sicílii Juniorskú správnu radu. Totiž okrem Rady samosprávy dospelých, máme aj radu, ktorú tvoria dievčatá a chlapci vo veku od 13 do 15 rokov, ktorých si zvolili študenti.

Starosta nášho mesta chcel realizovať túto iniciatívu, lebo považoval náš prínos za konštruktívny a užitočný. Juniorská rada je súčasťou samosprávy a má prispievať svojimi návrhmi a radami dospelým pri politických rozhodnutiach, ktoré sa nás najviac týkajú z oblasti školstva, športu a životného prostredia.

S niektorými *Chlapcami a dievčatami za jednotu* sme kandidovali aj bez volebnej kampane, a traja z nás boli vybraní: ja za starostu, Davide za nástupcu starostu a Eric za poradcu.

V Juniorskej rade neexistujú politické rozdiely a to je to najkrajšie.

Stretávame sa raz za mesiac a prinášame Rade dospelých naše návrhy.

Počas nášho mandátu, ktorý trval jeden rok, sa nám podarilo schváliť niekoľko projektov, ktoré sa aj uskutočnili: zriadenie mládežníckej poradne združujúcej mieste združenia, obnova určitých zelených častí mesta a vybudovanie mnohofunkčnej zóny pre mladých.

Táto skúsenosť ma veľmi obohatila: okrem toho, že sa musím otvoriť a konfrontovať sa s ostatnými mladými, pochopil som aj pravý zmysel politiky, ktorým je služba, čiže konkrétna láska nasmerovaná ku všetkým.

Myslím, že v tom je tajomstvo pre každého, kto chce byť dobrým starostom.

SKÚSENOSŤ Z KOLUMBIE (F. – 1'45")

Na múriku

Tommaso:

Budovať jednotu tam, kde žijeme, znamená mať aj odvahu ísť proti prúdu a snažiť sa zmeniť mentalitu a prinášať novú kultúru.

V Kolumbii ste prešli k činom, však?

Gen 3:

Áno, lebo sme si uvedomili, že v našich mestách, často nevládne tá harmónia a krása, ktorú má v sebe príroda. Okrem toho to zhoršujú aj určité reklamné plagáty, ktorých obrazy nás urážajú. Dokonalé, však neskutočné ženy, no hlavne bez dôstojnosti, ktorých hodnota je len vo fyzickej kráse a sú využívané ako predmet na zárobok.

Toto bombardovanie nás odpudzuje a preto sme sa rozhodli napísať manželke prezidenta republiky, ktorá je citlivá na kresťanské a ľudské hodnoty. Na naše prekvapenie nás k sebe pozvala, lebo sa chcela o tom viacej dozvedieť.

Prijala nás s úctou a rešpektom. Bola milo prekvapená našimi názormi a tiež zo sily, s ktorou ich rozširujeme.

Ohľadom škaredej reklamy na múroch a plagátoch nám povedala, že úplne zdieľa každé naše slovo: «My však musíme spolupracovať!» - povedala na záver.

Porozprávala nám o svojich projektoch a povedala, že by bola rada, keby sme s ňou spolupracovali a venovali trochu nášho času aj pre 26 formačným centrá, ktoré založila: «Mladí, ktorí v nich sú – povedala – potrebujú vaše nápady.» A začali sme spolupracovať. Napísala sme posolstvo aj na Tribunál a pre naše návrhy začíname zbierať podpisy. Už mnoho mladých sa pod to podpísalo.

Skúsenosť: Paola Pellegriniová (FLORENCIA – 1'30")

Na múriku**Rita:**

Paola sa už niekoľko rokov venuje hudbe. Dá sa budovať zjednotený svet aj skrze rock?

Paola:

Nie je to jednoduché, no podarilo sa mi to.

Vždy sa mi páčil tvrdý rock, lebo predstavuje chuť neprispôbiť sa mase. Chcela som zmeniť svet a rock som považovala za vhodný prostriedok. Hrala som v rôznych skupinách: piesne, koncerty, úspech.

Vo veľkom náboji na pódiu som odhalila iný svet: hrala som totiž preto, aby som predvádzala našu technickú schopnosť publiku, ktoré viac zaujímal alkohol a drogy, než naša rocková hudba. Vo vnútri som necítila uspokojenie a cítila som sa sama. Nebola som šťastná. Ak som chcela byť verná môjmu rozhodnutiu žiť umenie lásky a budovať zjednotený svet, musela som nechať skupinu. Urobila som to, no nik ma nechápal a bolo pre mňa ťažké aj ostať verná. Nikdy som však neprestala veriť, že by sa dal robiť aj iný rock.

Nejaký čas potom som sa zúčastnila na jednom podobnom stretnutí, ako je toto. Keď som videla tisícky mladých, ktorí boli presvedčení, že len láska môže zmeniť svet, vtedy som pochopila, že 'trasgresia' neznamená hľadať výnimky, alebo sa uspokojiť s umelými rajmi, ale čeliť životu a vynaložiť svoju energiu za niečo veľké.

Moja nová skupina, ktorá sa vola »Za«, konečne hrá hard-rock, ktorý ide »proti prúdu«. Vynikajúco vystihuje moju skúsenosť aj latinský názov môjho CD-čka, ktoré sa volá: «Per aspera ad astra», čo znamená: od trpkosti ku hviezdám.

HUDOBNÁ PRESTÁVKA

PIESEŇ: »The rhythm of the world» (ÍRSKO – 3'34")
Pohybová hra

Chlapci a dievčatá za jednotu – Írsko:

Ciao všetkým! Sme z Írska. Pieseň, ktorú vám predstavujeme hovorí o tom, že keď milujeme každého, nájdeme rytmus, ktorý nás privedie do života pre zjednotený svet. S farebnými rukami, ktoré ste dostali opakujte po nás tie isté pohyby.

I wake up in the morning
I go to bed each night
But lately I've been thinking
All about my life
I'm looking for a reason
I'm trying to find my way
Too many paths that I can choose
Which should I take today?

We wake up in the morning
With one thing on our mind
The goodness in every person
We must try to find
We're sure it'll be a good day
If we choose this way
Our goal is to love each person
In each and every way.

**And the rhythm
leads me onwards
It is beating in my heart
And I'm looking for a reason
Is there more than this for me?
Is there more than I can be? (2 v.)**

**And the rhythm
leads us onwards
It is beating in our hearts
We can see a world united
Taking shape before our eyes
We can reach it if we try (2 v.)**

STRETNUTIE S CHIAROU

PREDSTAVENIE CHIARY

Serena:

A nadišla špeciálna chvíľa: prichádza medzi nás osoba, vďaka, ktorej sme dnes tu. Ona nielenže dala život *Hnutiu fokoláre*, ktorého súčasťou sú *Chlapci a dievčatá za jednotu*, ale po celé roky nám bola nablízku.

Davide:

Jej slová boli odpoveďou na všetky naše otázky a preto medzi nami nemôže chýbať CHIARA!
Privítajme ju piesňou!

PIESEŇ: »HAI UNA VITA SOLA – Život je jeden» (3'31")

È un amore grande e
l'ho trovato
Tra le luci che mi
abbagliano
Travolgente e bello,
quest'amore è Dio

È un pensiero solo e mi
dice che:

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

Ho una grande voglia di
gridarlo
Corro verso il mondo a
vivere
Ora voglio amare senza
limiti
È una gioia immensa,
devo dirti che

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

You have one life to
live, just live it the best
you can
You have one life to
live, just live it the best
you can.
You have one life to
live, so you must do
your best.

**Tu hai una vita sola
Tu hai una vita ora.**

PRIVÍTANIE CHIARY

Aurelio:

Ciao Chiara!

Ďakujeme, že si prišla medzi nás!

Nie každý deň sme s tebou toľkí!

Chiara B:

Dnes sme prežili tvoju históriu, ktorá otvorila novú cestu, po ktorej roky spoločne kráčame. Dnes ťa chceme požiadať o novú výzvu pre rozvoj nášho projektu: zjednoteného sveta.

CHIARA ODPOVEDÁ NA 10 OTÁZOK CHLAPCOV A DIEVČAT 3 A VÝZVA NA ZÁVER

Gerardo - Bolívia

1.) ***Chiara, my veríme, že Boh je Láska a snažíme sa tak aj žiť. Prečo však vo vojnách, atentátoch, pri prírodných nešťatiach zomiera toľko nevinných ľudí, ak Boh je Láska?***

Caroline - Libano

2.) ***Niekedy v škole nedokážem milovať kamarátky, pretože keď sa chcú so mnou dôverne porozprávať, rozprávajú sa len o chlapcoch, o móde, počítačoch atď. a chcú vedieť, čo si o tom myslím. Je mi ľúto, že nemajú iné záujmy. Ako im mám vysvetliť čo má v živote cenu?***

Estanislau - Angola

3.) ***Často sami stáva, že nastavím aj druhé líce, že odpustím kamarátovi. Chcel by som ale, aby pochopil, že sa nespráva dobre. Čo by si mi poradila, Chiara?***

Chanelle - Burundi f.

4.) ***Mnohé roky žijeme vo vojnovej atmosfére. Posmeľuje ma vedomie, že ty si objavila Boha Lásku práve v podobnej situácii, ako je tá naša.***

- a) Mohla by si nám povedať, čo pre teba znamenal tento objav?
 b) Ako máme robiť, aby sme všetkým povedali, že Boh je Láska?

Gabriela - Recife

- 5.) a) Chiara, mohla by si nám povedať niečo o tvojom povolani?
 b) Ak by sa stalo, že by niekto z nás pocítil povolanie, ako naň máme odpovedať?

Pieseň: »STELLE E LACRIME – Hviezdy a slzy“ (4’38”)

Emmanuela (predstaví svoju pieseň):

Chiara, prv než si medzi nás prišla, sme formou muzikálu hovorili o niektorých príbehoch z tvojho a z nášho života.

Pieseň, ktorú ti teraz zaspievame hovorí o tvojom objave: *Nad všetkým zvíťazí láska*, počas noci známej pod menom »Hviezdy a slzy“.

Sono qui con uno zaino blu
 seduta con gli occhi nel cielo.
 Di stella in stella,
 la notte cresce su di me
 e le costellazioni
 fanno tutto il loro giro lentamente
 cosa nuova per me.
 La nostra casa è in fiamme
 la città laggiù che crolla
 sotto un'altra guerra.
 Ed io qui.

**Di stella in stella
 la notte fuori e dentro me.
 lo piango e piango
 negli occhi stelle e lacrime.**

Guardo i miei, dormono accanto a me
 domani andranno lontano.
 Loro non lo sanno
 che un'altra strada seguirò.
 Domani metterò il mio zaino
 sulle loro spalle così stanche.
 No, non ce la farò!
 Ho il cuore in pezzi adesso
 solo se ci penso, ma

non posso abbandonare la mia città.

**Di stella in stella
 la notte passa su di me.
 Rimango e piango
 negli occhi stelle e lacrime.**

**Di luce in luce
 l'amore è la mia stella, l'unica.
 Un ponte di fuoco
 a poco a poco s'avvicina, s'avvicina!**

**Hei, hei, hei, ma non lo sai
 che l'amore
 tutto vince, tutto!
 Hei, hei, hei, l'amore vedrai
 vince tutto
 anche questa notte!**

Guardo in fondo laggiù,
 guardo in fondo laggiù,
 guardo in fondo laggiù,
 guardo in fondo laggiù.
 La luce, la luce.

Eccomi,
 sto attraversando l'alba col mio sì.

Druhá časť s Chiarou

Michael - Heidelberg

- 6.) Chiara, ty si nám povedala, že bolesť nás privedie k pravému šťastiu. Mohla by si nám vysvetliť ako?

Luca Eufemia - Trident

7.) Každého smrť hrozne vyľaká! Vedomie, že sa viac nezobudím, že už nebudem rásť, nebudem poznávať, ma ešte viacej straší. Chiara, ako mám reagovať proti tomuto strachu? Ďakujem!

Raffi - New York

8.) My, chlapci a dievčatá, máme do budúcnosti veľa snov, ktoré by sme chceli realizovať. Ako môžeme vedieť, či tieto sny sú súčasťou toho plánu, ktorý má Boh s každým z nás?

Ika Mendrofa - Sumatra-Indonézia

9.) V posledných rokoch sme ťa sledovali na твоjich cestách v Ázii, Spojených štátoch Amerických a v Indii a videli sme, že si s každým národom vybudovala silné bratské putá.

Mohla by si nám povedať o tvojom tajomstve, aby sme aj my, ktorí sme z rôznych náboženstiev, mohli pokračovať v týchto dialógoch a odpovedať na túžbu po jednote, ktorá žije v srdci každého človeka?

Madonna Binou - Atény

- 10.) a) Chiara, ty vieš, ako vyzerá raj?
 b) Si si istá, že existuje?
 c) Čo máme robiť, aby sme sa tam dostali?

ZÁVEREČÁ VÝZVA

Christian Sebok - Centrum gen 3

Chiara, tvoje «áno» Bohu pritiahlo za tebou «nový ľud». Zdá sa nám, že už toto je odpoveď na Ježišov testament: 'Aby všetci boli jedno'. Čím by sme mali prispieť my, chlapci a dievčatá, aby sme niesli dopredu toto obrovské dedičstvo a aby sa s celým ľudstvom uskutočnil Boží plán?

ROZLÚČKA S CHIAROU po skončení odpovedí a záverečná choreografia

Davide:

Ďakujeme, Chiara!

Vďaka, za všetko, čo si nám povedala a že si prišla medzi nás. Skoro explodujeme od radosti !

ZÁVEREČNÁ CHOREOGRAFIA (RECIFE – BRAZÍLIA – 3')

25 gen 3 tancuje typický brazílsky tanec «frevu». V pozadí živého pódia opakujú pohyby s dáždňikmi.

ZÁVEREČNÉ POSOLSTVO

ZÁVEREČNÉ POSOLSTVO: »NECHAJ SVOJ ZNAK!« (3')

Stred pódia – 6 moderátori

Davide:

Dnes sme sa presvedčili, že svet, po ktorom všetci túžime je svet mieru, zjednotený svet, ktorý sa však každý deň rodí a rastie v každom z nás.

Tajomstvom na to je žiť v láske, podľa «zlatého pravidla», ktoré spája všetky náboženstvá na svete a je vpísané do srdc každého človeka.

Milovať je skutočne «umenie», ktoré má svoje charakteristiky. Vyžaduje milovať všetkých, milovať ako prví, milovať konkrétne, zjednocovať sa s druhým a milovať aj nepriateľa.

Serena:

Z rôznych strán sveta ste nám poslali mnoho konkrétnych návrhov o tom, ako by sme mohli my, chlapci a dievčatá, uviesť do praxe toto «umenie lásky» v rôznych prostrediach nášho života. Zobierali sme ich a vytlačili v knižke, ktorú ste dostali a ktoré si môžete odnieť domov.

Ak budú všetci chlapci a dievčatá na svete žiť takto, čoskoro uvidíme univerzálne bratstvo a ľudstvo bude rodinou všetkých národov.

Aurelio:

NIE! nadbytku, ÁNO kultúre dávať ako protilek na konzumizmus a na obrovské rozdiely medzi krajinami.

Rita:

Druhý človek je ako nová planéta, ktorú môžeš objaviť. Pustíme sa do poznávania bohatstva druhých a zamerajme sa na to, čo nás spája.

Tommaso:

Na nenávisť odpovedajme odpustením a všade prinášajme nádej. Dajme si «stretko» každý deň vo chvíľke Time-outu za mier.

Chiara B.:

Vždy a vo všetkých etapách verme v život.

Naučme sa vážiť si naše telo a tiež telo druhých.

Šport je príležitosť na vytvorenie skutočného priateľstva.

Davide:

Zem nám bola daná ako dar: odovzdajme ju budúcim generáciám ešte krajšiu a všade zanechávajme stopu harmónie.

Serena:

Urobme zo školy miesto rastu a bratského spoluzitia.

Vytvorme medzi školami sieť na podporu zblíženia medzi mladými z celého sveta podľa projektu »Schoolmates-spolužiaci«.

Tommaso:

Používajme masmédiá na rozširovanie pozitívnych hodnôt a urobme z nich nástroj na budovanie zjednoteného sveta.

Rita:

V tomto posolstve je mnoho myšlienok a nápadov, je teraz na nás, aby sme im dali život, aby sme ich uviedli do praxe prostredníctvom tisícok konkrétnych aktivít.

Ak vy, ktorí nás sledujete z domovov alebo z iných miest, chcete sa tiež pridať a žiť podľa tohto posolstva, svoj súhlas môžete vyjadriť na stránke: www.lascialatuaimpronta.net, prostredníctvom ktorej môžeme byť stále v kontakte.

Aurelio:

Náš popoludňajší program sa pomaly končí, no náš Superkongres sa ešte nekončí. Zajtra nás čaká ďalšia etapa: stretnutie všetkých pred Koloseom.

Chiara:

Dnes sme objavili, že zjednotený svet je medzi nami už skutočnosť.

Zajtra o tom môžeme povedať všetkým a konkrétne ukázať našu jednotu aj na uliciach mesta Ríma. Ako? Tak, že medzi nami bude vládnuť vzájomná láska, aby čo najskôr boli všetci jedno.

ZÁVER

PIESEŇ: »THE GOLDEN RULE – Zlaté pravidlo“ (4’28”)

**When you do something
For your friends
Just do it with love
And you will find love... yeah!
When you do something
For your friends
Just do it as you would for
Yourself.**

Sotto questo cielo pensa e dimmi se
La provi mai sete d'infinito
Forte più di te
Hai quel desiderio di riempire i giorni
Non buttarli via
Vuoti senza un'anima.

**When you do something
For your friends
Just do it with love
And you will find love... yeah!
When you do something
For your friends
Just do it as you would for
Yourself.**

C'è una regola d'oro che conosci già
Apri le porte del mondo intero
Verso l'unità
Voglio di scoprire ogni tuo tesoro
E di fare a te
Quello che farei per me.

When you do something

For your friends
 Just do it with love
 And you will find love... yeah!
 When you do something
 For your friends
 Just do it as you would for
 Yourself.

OZNÁMENIA NA SV. OMŠU a ostatné modlitby

Moderátor:

Teraz by sme si urobili krátku prestávku a po nej by nasledovala sv. omša. Príslušníci iného vierovyznania a iného náboženstva majú pre chvíľu modlitby určené nasledovné miesta:

Budhisti.....,

Hinduisti.....,

Moslimi.....,

V sále..... sa zase bude konať židovská modlitba.

(ďalšie...)

Na konci sa opäť stretieme všetci spoločne tu v sále.

Predstavenie anglikánskej modlitbovej piesne

(na konci sv. omše, zatiaľ čo vystupujú na pódium dievčatá a chlapci z rôznych cirkví)

Davide:

Na záver nášho popoludňajšieho programu by sme chceli pozvať na pódium dievčatá a chlapcov z iných kresťanských cirkví, ktorí sú prítomní tu, na zimnom štadióne. Sú z pravoslávnej, koptskej, anglikánskej, protestantskej, evanjelickej, evanjelicko-luteránskej cirkvi, baptisti, reformovaní, členovia Holandskej reformovanej cirkvi, Škótskej cirkvi, zo Slobodnej cirkvi a z Božieho združenia.

Vzájomná láska, ktorú medzi sebou žijeme, nám dáva poznať veľkosť toho, čo nás spája.

Serena:

Teraz by sme spoločne chceli obnoviť pakt vzájomnej lásky, že sme pripravení dať jedni za druhých aj život, kým sa neuskutočnia Ježišove slová: «Aby všetci boli jedno».

Davide:

Preto počas piesne, ktorú nám zaspievajú *Chlapci a dievčatá za jednotu* z Veľkej Británie, ktorú si pripravili na tento Superkongres, sa chytíme za ruky. Pies má názov: »Peace on Earth – Mier na zemi».

PIESEŇ: »Peace On Earth – Mier na zemi»

I have a song, which I
 can play for no one
 Its music's not yet born.

It has a tune, which can
 be heard by no one

Its rhythm's not yet
formed.
And there are words,
which need a million
voices
All waiting to be heard
This is a song, which
speaks of peace
throughout the earth.

**Peace, peace on earth
Just like the angels
sung
Peace, peace on earth
But the key is in our
hand**

And there are parts,
which start from many
nations

To harmonise as one
From every land come
notes of different races
All melting into song
Now it begins, this is no
TV advert
Whose harmony buys
time
This is our song, which
has the power to
change lives.

**Peace, peace on earth
Just like the angels
sung
Peace, peace on earth
But the key is in our
hand.**

PREDSTAVENIE PIESNE - MODLITBA Z FILIPÍN

Moderátor:

Teraz vám *Chlapci a dievčatá za jednotu* z Filipín piesňou: »Naša modlitba«, vyjadria modlitbu, ktorú má každý vo svojom srdci: prosme nebo, aby jednota, ktorú sme my už zažili, bola čo najskôr na celej zemi.

Ciao a stretneme sa zajtra!

PIESEŇ: »OUR PRAYER – naša modlitba” (FILIPÍNY – 4’37”)

A world in peace, a world united
 A world whose time
 Has come today
 A world we’ve been awaiting
 Is not a dream
 If we believe
 And if we live.

Yes, if we start to live together
 And heed the call
 To love each other
 Our differences enriching
 One another
 Then we will see
 Our world is not a fantasy.

**Your dream is my dream
 Your prayer is my prayer
 And we believe in a God of love
 Who hears the prayer
 Made out of love.**

A world where sickness,
 Grief and hunger
 Become a chance to live for others
 A world where hopes are brighter
 And children’s laughter

Is everywhere
 That is our prayer.

The God who sees
 Our daily struggles
 Is here with us to make us stronger
 For He’s the one
 Who taught us to yearn together
 For a world that’s one
 And we are glad
 It has begun!

**Your dream is my dream
 Your prayer is my prayer...**

A world in peace, a world united
 A world whose time
 Has come today...

The God who sees
 Our daily struggles
 Is here with us
 To make us stronger...

**Your dream is my dream
 Your prayer is my prayer...**
